

Μανώλης Γλέζος, διαρκές σύμβολο της παράτολμης αντίστασης

Με υψωμένη γροθιά ως το τέλος – μεσίστιες οι κόκκινες σημαίες

Νίκος Ξηρουδάκης

Πέρασε στην αθανασία ο ήρωας της Αντίστασης Μανώλης Γλέζος. Παίρνει οριστικά τη θέση του στο εικονοστάσι της Αριστεράς, σύμβολο της παράτολμης και διαρκούς αντίστασης.

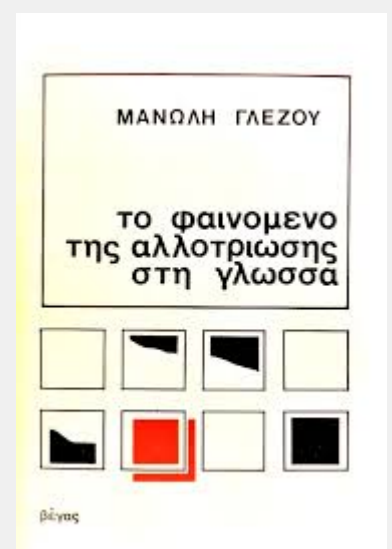
Έφυγε την ίδια μέρα με τον **Μπελογιάννη** και τους συντρόφους του (Ν. Καλούμενο, Δ. Μπάτση, Η. Αργυριάδη). Αυτή η σύμπτωση δεν είναι η μόνη. Συμμετέχοντας στην παγκόσμια καμπάνια για τη διάσωση της ζωής του, ο **Πάμπλο Πικάσο**, που λίγα χρόνια νωρίτερα είχε ζωγραφίσει τον άνθρωπο με το γαρύφαλλο, φιλοτεχνεί με λιτές γραμμές τον κρατούμενο τότε Γλέζο στη φωτεινή Ακρόπολη.

Μεσίστια κυμάτιζε η σημαία στην Ακρόπολη τη μέρα της κηδείας. Όπως και στου **Λάκη Σάντα**. Μοιραία η μνήμη ανατρέχει στις 18 Οκτωβρίου 1944. Τότε που στον ίδιο χώρο, την έπαρση της σημαίας κάνει ο **Παπανδρέου και όχι ο Γλέζος**, όπως απαιτεί ο κόσμος.

Δεν είναι μόνο η σημαία, η ζωή του Μανώλη Γλέζου. Η πολυκύμαντη διαδρομή αυτής της πολύπλευρης προσωπικότητας δεν χωράει φυσικά σε ένα σύντομο σημείωμα.

Σταχυολογούμε χωρίς ιεράρχηση: Τις **τρεις καταδίκες σε θάνατο**. Τις πολύχρονες αλλεπάλληλες **φυλακίσεις και εξορίες** με τις οποίες τον αντάμειψε το κράτος των εθnikοφρόνων και της αμερικανοκρατίας. Την εκτέλεση του αδελφού του **Νίκου με τους 200 της Καισαριανής**. Το κόμπλεξ του **Παττακού** απέναντι στην περήφανη στάση του Γλέζου, όταν τον συνάντησε κρατούμενο στου Γουδή τις πρώτες μέρες της δικτατορίας. Το **βραβείο Λένιν για την Ειρήνη**, που πήρε το 1962.

Το συγγραφικό του έργο. *Στα Κυκλαδονήσια, Η αίσθηση στο φως, Η συνείδηση της πετραίας γης, γεωλογικές μελέτες, Το φαινόμενο της αλλοτρίωσης στη γλώσσα*. Το Γεωλογικό Μουσείο που έφτιαξε στ' Απεράθου. Πάλεψε για θεσμούς άμεσης δημοκρατίας στο χωριό του.

Μέλος του **ΚΚΕ** και του **ΕΑΜ**, της **ΕΔΑ** αργότερα. Μάχιμος δημοσιογράφος της αριστεράς, διετέλεσε **αρχισυντάκτης του Ριζοσπάστη** και **διευθυντής της Αυγής** σε καιρούς χαλεπούς. Εξελέγη βουλευτής όντας **κρατούμενος για κατασκοπεία**.

Ενεργός πολιτικά μέχρι το τέλος. Από τα μετερίζια που εκείνος διάλεξε κάθε φορά. Δεν ήταν υπεράνω πολιτικής κριτικής οι επιλογές του. Ανεξάρτητα φυσικά από τον βαθύ σεβασμό με τον οποίο όλη η Αριστερά κλίνει ευλαβικό γόνο στη σορό του. Ο **Χρυσοχοΐδης** που τον ψέκαζε στο Σύνταγμα, γράφει τώρα αναρτήσεις για να πάρει από τη δόξα του.

Οκτώβρης του 1977: Είναι ένας από τους τρεις Έλληνες που παραβρίσκεται στην **κηδεία των μελών της ΡΑΦ, Μπάαντερ, Ένσλιν και Ράσπε**. Διαρκής συμπαραστάτης κάθε διωκόμενου, μάρτυρας υπεράσπισης σε αμέτρητες δίκες αγωνιστών και αγωνιστριών ή οργανώσεων, χωρίς να προκρίνει κριτήρια πολιτικής συμφωνίας.

Το **1979**, ξεσηκώνει το κατάμεστο **Σπόρτινγκ** με τη φλογερή ομιλία του στην εκδήλωση της **Επιτροπής για την Υπεράσπιση από την Κρατική Καταπίεση και Καταστολή**.

Επί δικτατορίας διατηρούσε το φιλόξενο για ανήσυχους νέους βιβλιοπωλείο **Βέγας**, στην οδό Ιπποκράτους 4.

Συμμετείχε σε επιτροπές κατά της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας.

Όταν έφαχνε να τον εντοπίσει κανείς ανάμεσα στους αναρίθμητους Γλέζους τ' Απεράθου, οι χωριανοί ρωτούσαν: **«Ποιος; Αυτός της Ακρόπολης;»**

Η κορυφαία αντιστασιακή πράξη, αυτή που οδήγησε τον **Ντε Γκολ** να πάρει δημόσια θέση να μην εκτελεστεί **ο πρώτος παρτιζάνος της Ευρώπης**, όπως τον χαρακτήρισε, είναι γραμμένη ανεξίτηλα στο βιβλίο της Ιστορίας αυτού του λαού.

Παλιές ιστορίες; Κάθε άλλο! Μαζί με την παλαιάς κοπής εθνικοφροσύνη, οι νοσταλγοί της εποχής των διώξεων και του αντικομμουνισμού προσπαθούν ακόμα να παραγράψουν τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα. Αν αφαιρέθηκε η σημαία. Αν το έκαναν ο Σάντας με τον Γλέζο. Το επανέφερε το 2012 η Χρυσή Αυγή.

Κατανοητό, τους γκρέμισε τη σβάστικα.

Όμως τις ανιστόρητες αναθεωρητικές αμφισβητήσεις αναπαρήγαγαν στο παρελθόν και σημερινοί υπουργοί και βουλευτές, **Βορίδης, Άδωνις, Βελόπουλος**. Το 2016 τις επαναφέρει πρωτοσέλιδα το Μακελειό.

Η παράτολμη αποκοτιά των δύο νέων και η μετέπειτα πορεία τους συμπυκνώνουν συμβολικά τον **αντιφασιστικό αγώνα**, δεμένο με τον αγώνα για **κοινωνική απελευθέρωση**. Ο Μανώλης της Ακρόπολης παρέμεινε **πάντα αγωνιστής, όρθιος και ασυμβίβαστος**. Η σημαία που υπηρέτησε σε όλη τη ζωή του δεν ήταν σημαία από νάιλον, σημαία ευκαιρίας.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 4-5.4.2020